Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 27. sierpnia 1909. **Część XIII.**

Nr. 100.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 22. lipca 1909 L. 12.642/pr., którem ogłasza się rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. czerwca 1909 o ustanowieniu c. k. Sądu obwodowego w Jarosławiu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. czerwca 1909 o ustanowieniu Sądu obwodowego w Jarosławiu w Galicyi.

Wskutek Najwyższego zezwolenia z dnia 18 czerwca 1909, tworzy się na podstawie ustawy z dnia 26. kwietnia 1873 Dz. u. p. Nr. 62, w okręgu Sądu krajowego wyższego we Lwowie, Sąd obwodowy z siedzibą w Jarosławiu dla powiatów sądowych Jarosław, Pruchnik, Radymno i Sieniawa, należących do okręgu Sądu obwodowego w Przemyślu, tudzież dla powiatów sądowych Cieszanów i Lubaczów, należących do okręgu Sądu krajowego we Lwowie.

Z dniem rozpoczęcia czynności urzędowej Sądu obwodowego w Jarosławiu, który będzie dodatkowo postanowiony i ogłoszony, ma Sąd obwodowy w Przemyślu i Sąd krajowy we Lwowie zastanowić czynności urzędowe co do wyżej wymienionych z ich okręgu wydzielonych powiatów sądowych.

Z powyższym dniem wejdą w zastosowanie do istniejącego w Jarosławiu Sądu powiatowego przepisy normy jur. z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 111 i ustawy organizacyjnej z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217, o sądach powiatowych w siedzibie Sądu kolegialnego.

Hochenburger w. r.

Nr. 101.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 22. lipca 1909 L. XV. a. $\frac{3403/14}{2}$

w sprawie udzielania koncesyi na przemysł murarski, kamieniarski, ciesielski i studniarski pod lżejszymi warunkami.

Na podstawie postanowień § 6 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. p. p. Nr. 193, w sprawie uregulowania koncesyonowanego przemysłu budowlanego wydaje c. k. Namiestnictwo na wniosek Wydziału krajowego następujące postanowienie:

We wszystkich miejscowościach kraju, z wyjątkiem miast Lwowa i Krakowa, tudzież z wyjątkiem miejscowości wymienionych w ustawie budowniczej z dnia 28. kwietnia 1882 roku Dz. u. kr. Nr. 77, mogą być aż do dalszego odmiennego zarządzenia na zasadzie § 6 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 Dz. p. p. Nr. 193, udzielane koncesye na wykonywanie przemysłu murarskiego, ciesielskiego, kamieniarskiego i studniarskiego pod lżejszymi warunkami.

Te lżejsze warunki, pod którymi koncesye na wykonywanie wyżej wyszczególnionych rodzajów przemysłu wydawane być mogą, polegają na tem, że ubiegający się o koncesyę oprócz zadośćuczynienia ogólnym warunkom, wymaganym według § 23 ustawy przemysłowej do wykonywania przemysłu koncesyonowanego, winien przedłożyć tylko dowód wyuczenia się odnośnego przemysłu i dowód uzdolnienia praktycznego, nabytego przez pracę najmniej czteroletnią w tym przemyśle, przyczem nie wymaga się złożenia egzaminu przepisanego w § 9 przytoczonej wyżej ustawy.

Tego rodzaju koncesya upoważnia jednak tylko do wykonywania robót około budowli danej miejscowości właściwych i w obrębie miejscowości, w dokumencie koncesyjnym oznaczonych.

Koncesya może być wydana tylko w granicach potrzeby miejscowej i zawsze należy przedtem wysłuchać Izbę handlową i przemysłową, która ma zaciągnąć zdania właściwego Stowarzyszenia przemysłowego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem jego ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 102.

U s t a w a

z dnia 7. lipca 1909, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o poborze 30% dodatku krajowego do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

W obrębie kraju całego pobierany będzie na rzecz funduszu krajowego 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

§ 2.

Dodatek ten pobierany będzie razem z odnośnym podatkiem państwowym przez te same organa i tymi samymi środkami.

Tak samo odbywać się będzie w razie potrzeby także przymusowe ściąganie tego dodatku krajowego.

§ 3.

Orzecznictwo w sprawach poboru niniejszego dodatku przysługuje państwowym władzom skarbowym.

Orzeczenie co do odpisania dodatku krajowego przysługuje Wydziałowi krajowemu.

§ 4.

Co do ukróceń dodatku krajowego od podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego nie będzie miało

miejsca osobne postępowanie, w sprawach takich stosować należy postanowienia, jakie obowiązują co do ukróceń podatku państwowego.

§ 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1910, a przestaje obowiązywać z dniem 31. grudnia 1914.

§ 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 7. lipca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 103.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. lipca 1909 L. 12.691/pr., którem wydane zostają w porozumieniu z Wydziałem krajowym przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 7 lipca 1909, Dz. u. kr. Nr. 102, o poborze 30% dodatku krajowego do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

§ 1.

Zażalenie przeciw wymiarowi i poborowi 30% dodatku krajowego do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego, należy wnosić do c. k. okręgowej Dyrekcyi skarbu; przeciw orzeczeniu tej władzy dopuszczalny jest rekurs do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu, a w dalszym ciągu do c. k. Ministerstwa skarbu.

Ewentualne odpisanie i zwrot dodatku krajowego zarządzić ma na rachunek funduszu krajowego orzekająca w postępowaniu rekursowem władza skarbowa.

§ 2.

O ile jednak kontrybuent czuje się obciążonym wymiarem i poborem dodatku krajowego przez to, że wymiar i pobór dodatku państwowego wydaje mu się niesłusznym, wtedy osobny środek prawny przeciw poborowi dodatku krajowego nie jest dopuszczalny.

Jeśli w drodze rekursu przeciw wymiarowi i poborowi podatków państwowych następuje obniżenie takowych, ma państwowa władza skarbowa orzekająca w postępowaniu rekursowem, zarządzić równocześnie na rachunek funduszu krajowego stosunkowe odpisanie i zwrot dodatków krajowych za wiele uiszczonych.

§ 3.

O innych sporach wynikających z wymiaru i poboru dodatków krajowych, mianowicie takich, które powstały skutkiem wydzierżawienia podatku konsumcyjnego, orzeka okręgowa władza skarbowa, a przeciw jej orzeczeniu dopuszczalny jest rekurs do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu a w dalszym toku do c. k. Ministerstwa skarbu.

Jeżeli spory te dotyczą także wymiaru i poboru państwowych podatków, to rozprawę i orzeczenie, o ile one odnoszą się do dodatków krajowych, należy razem połączyć z rozprawą i orzeczeniem o podatkach państwowych.

§ 4.

Terminy do wnoszenia środków prawnych o których wyżej mowa w §§ 1 i 3, naznacza się podług ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28.

§ 5.

Prawo orzekania o prośbach tyczących się odpisania dodatków krajowych z wyjątkiem tych, które następują skutkiem wydanego w drodze prawnej orzeczenia lub z powodu nieściągalności podatku państwowego i dodatku krajowego — zastrzega się Wydziałowi krajowemu, ktory odnośną rezolucyę swoją poda do wiadomości przynależnej okręgowej Dyrekcyi skarbu, celem zarządzenia odpisania dodatku krajowego.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 104.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 22. lipca 1909 L. 80.350, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Dolinie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem galicyjskiem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Dolinie dla dorosłych na 1 koronę 50 hal. a dla dzieci do lat 7-miu na 75 hal. dziennie od dnia 22. lipca 1909 r. począwszy.

Marszałek krajowy
Zastępca:
Dr. Tadeusz Pilat w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 105.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 31. lipca 1909 L. 12.817/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Słonne w powiecie Myślenickim.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości Słonne w powiecie Myślenickim.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2 kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 106.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. lipca 1909 L. 72.678, w sprawie przedłużenia gminie miasta Tarnopola koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża gminie miasta Tarnopola na dalsze trzy lata koncesyę z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32, do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 107.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 28. lipca 1909 L. 84.517, o uzupełniających wyborach członków i zastępców członków komisyj powszechnego podatku zarobkowego.

W myśl postanowień §§ 16, 18 i 22 ust. 2 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, oraz § 17 przepisów wyborczych (dodatek D. rozporządzenia wykonawczego z dnia 28. stycznia 1897 Dz. u. p. Nr. 35 do I. działu powołanej ustawy) rozpisuje c. k. krajowa Dyrekcya skarbu niniejszem na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 6. lutego 1909 L. 8784 wybory uzupełniające członków i zastępców członków komisyj powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych I., II., III. i IV. klasy tutejszego okręgu administracyjnego w miejsce ustępującej połowy członków i zastępców członków tych komisyj i wyznacza do przeprowadzenia uzupełniających wyborów następujące terminy:

A. W miastach Lwowie i Krakowie.

I.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystw podatkowych I. i II. klasy w okręgu rozkładowym „Izby handlowe i przemysłowe lwowska i brodzka“ dzień 20. września 1909.

II.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego I. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej krakowskiej dzień 20. września 1909.

III.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego II. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej krakowskiej dzień 22. września 1909.

IV.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystw podatkowych III. i IV. klasy w mieście Lwowie dzień 22. września 1909.

V.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego III. klasy w mieście Krakowie dzień 20. września 1909.

VI.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego IV. klasy w mieście Krakowie dzień 22. września 1909.

B. W powiatach politycznych.

I.

Dla tych towarzystw podatkowych, których członkowie uprawnieni są po myśli ustępu 2 § 18 powołanej wyżej ustawy do wyborów bezpośrednich mianowicie:

Dla towarzystw podatkowych	W okręgach rozkładowych	Dzień wyboru członków i zastępców członków komisyi
III. klasy	Miasto Kołomyja z gminą polityczną Werbiąż niżny, oraz miasta:	20. września 1909
IV. klasy	Przemyśl, Stanisławów, Stryj, Tarnopol i Tarnów.	22. września 1909

II.

Dla tych towarzystw podatkowych, których członkowie wykonać mają prawo wyboru po myśli ustępów 3, 4 i 5 § 18 powołanej ustawy w drodze prawyborów, mianowicie:

Dla towarzystw podatkowych	W okręgach rozkładowych	Dzień wyboru wyborców (prawybory)	Dzień wyboru członków i zastępców członków komisyi
III. klasy	Wszystkie powiaty polit. z wyłączeniem miasta Kołomyi z gminą Werbiąż niżny, dalej miast	20. września 1909	11. października 1909
IV. klasy	Przemyśla, Stanisławowa, Stryja, Tarnopola i Tarnowa.	22 września 1909	12. października 1909

Wybory ad A) I. i IV. odbędą się we Lwowie, ad A) II., III., V. i VI. w Krakowie, ad B) I. w miastach Kołomyi, Przemyślu, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu i Tarnowie.

Prawybory ad B) II. odbędą się w siedzibach Urzędów podatkowych każdego poszczególnego powiatu politycznego, zaś wybory ad B) II. w siedzibach c. k. powiatowych Władz politycznych.

Co do zaliczenia do poszczególnych klas podatku zarobkowego i uprawnienia do głosowania otrzymają P. T. kontrybuenci od kompetentnych Władz podatkowych I. instancyi osobne uwiadomienie, względnie legitymacye przepisane artykułem 13. powołanego na wstępie rozporządzenia wykonawczego z dokładnem oznaczeniem miejsca wyboru, lokalu wyborczego, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczby mających się wybrać wyborców, względnie członków i zastępców członków komisyi.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania osobne urzędowe karty wyborcze.

Wyborcy wybrani przy prawyborach i powołani jako tacy do wybrania członków i zastępców członków odnośnych komisyi, otrzymają obok potrzebnych kart wyborczych osobne karty legitymacyjne.

Warunki prawa wyboru i wybieralności, oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§ 18, 20 i 21 powołanej na wstępie ustawy i wspomniane tam przepisy wyborcze.

Lwów, dnia 28. lipca 1909.

Kasprzyszak w. r.

Nr. 108.

U s t a w a

z dnia 19. maja 1909, o utworzeniu z przysiółka Berezów średni, należącego do związku gminy Berezów wyżny, powiatu politycznego Peczeniżyn, samoistnej gminy administracyjnej pod nazwą Berezów średni.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Berezów średni wyłącza się ze związku gminy Berezów wyżny, powiatu politycznego Peczeniżyn i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną pod nazwą Berezów średni.

Art. II.

Granicę między gminami Berezów średni i Berezów wyżny tworzyć mają zewnętrzne granice parcel katastralnych gminy katastralnej Berezów wyżny, oznaczonych w Berezowie wyżnym liczbami: p. gr. 3515/1, 3478/1, 3478/2, 3478/3, 3476/5, 3475/1, 3474/3, 3473/2, 4681/1, 3473/4, 3471/1, 3470, 3469/3, 4674/1, 4592, 2707, 2747/1, 2747/2, 2749/1, 2749/2, 2749/3, 2749/4, 2769/1, 2769/2, 2770, 2777, 2778, 2785, 2790/1, 2790/2, 2789, 2791/3, 2792/1, p. bud. 390, p. gr. 2793/2, 2841, 2842, 2843, 2844, 2848/2, 2849/1, 2849/2, 2849/3, 4587, 2847/2, 4585, 4670/1, 2335/1, 4573, 4548/1, 4547, 410, 315, 316, 319, 320, 441, 468, 469/1, 469/2, 471, 488, 489, 498, 500/1, 500/2, 501, 502/1, 502/2, 503, 4538, 506, 495/2, p. bud. 52, p. gr. 4679/1, 559, 549, 4532, 546, 547/1, 554, 576, 577, 613, 614, 618, 619 i 548;

zaś w Berezowie średnim liczbami: p. gr. 205, 207, 208, 209, 213/2, 214, 228, 229/1, 229/2, 285, 289/4, 289/5, 289/6, 314, 321/2, 337, 338, 339, 348/2, 349/6, 349/7, 349/8, 349/9, 349/10, 349/11, 349/12, 349/16, 507/2, 508, 509/2, 510/1, 511, 534, 4531, 540, 541, 545, 1237/1, 1237/2, p. bud. 163, p. gr. 1238/1, 1238/3, 1239/4, p. bud. 160, p. gr. 1240, 1241/1, 1241/3, 1242, 1255, 1251/1, 1251/10, 1251/3, 1253/1, 1253/2, 1253/3, p. bud. 165, 1252/2, 1252/3, 1252/4, 1252/6, 4548/2, p. bud. 766, p. gr. 4679/2, 4591, 2807/1, 2807/2, 2850, 2851, 2852, 2853, 4675, 3476/1, 3437, 3438, 3439/1, 3439/3, 3439/4, 4681/2, 3439/2, 3466/2, 3467, 4674/2, 3462/1, 3462/2, 3462/3, 3462/4, 3462/5, 3462/11, 3462/7, 2748/1, 2748/2, 2748/3, 2748/4, 2786/1, 2786/2, 2797, 2796/1, 2795, 2794, 2816/2, 2816/3, 2816/4, 2816/5, 2812, 2813, 2814, 2817/1, 2817/2, 2817/3, 2817/4, 2817/5, 2877, 4670/2, 2335/2 i 4546.

Art. III.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ma być rozwiązaną dotychczasowa Rada gminna w Berezowie wyżnym, a natomiast mają być zarządzone wybory i przeprowadzone do Rady gminnej w Berezowie wyżnym i Berezowie średnim.

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń dnia 19. maja 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 109.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. lipca 1909 L. 82.249, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Jaworowie koncesyi do pobierania opłat myta na drodze powiatowej Jaworów-Niemirów.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Jaworowie na dalsze pięć lat koncesyę z dnia 27. stycznia 1904 (Dz. u. kr. Nr. 31/I.), do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jaworów-Niemirów, w wysokości i pod warunkemi w tej koncecyi wymienionymi.

Powołanym w owej koncesyi §§ 14 i 35 (ustęp 3) ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Dz. u kr. Nr. 43, odpowiadają §§ 14 i 21 ustęp 3 obecnie obowiązującej ustawy drogowej.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 110.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. lipca 1909 L. 81.149, w sprawie przedłużenia gminie miasta Przemyśla koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża gminie miasta Przemyśla na dalsze trzy lata koncesyę z dnia 22. maja 1897 (Dz. u. kr. Nr. 32), do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 111.

Ustawa

z dnia 26 lipca 1909, zmieniająca postanowienia § 21 ustawy z 21. kwietnia 1885 Dz u. kr. Nr. 31, zawierającej ustawę budowniczą dla królewskiego stołecznego miasta Lwowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia § 21 ustawy z dnia 21. kwietnia 1885, Dz. u. kr. Nr. 31 zawierającej ustawę budowniczą dla Królewskiego stołecznego miasta Lwowa zostają uchylone, a natomiast paragraf ten ma opiewać, jak następuje:

a) Domów mieszkalnych nie wolno z reguły budować wyżej jak na trzy piętra, nie licząc parteru, przyczem mezanin liczy się za piętro.

b) domy jednopiętrowe mogą być wszędzie budowane bez względu na szerokość ulicy;

c) domy dwu lub trzypiętrowe wolno stawiać tylko tam, gdzie ich wysokość nie przewyższa szerokości ulicy.

d) Natomiast wolno:

1. w miejscu, gdzie już dom istniał, budować dom nowy w wysokości dawniejszego;

2. w ulicy częściowo już zabudowanej wyprowadzić dom nowy w wysokości większej części domów tamże już istniejących;

3. w wypadkach ad 1 i 2 wysokość domu nie może atoli przenosić 16 metrów;

4. na narożnikach dwóch ulic budować dom w wysokości odpowiadającej szerszej ulicy, atoli długość takiego narożnego budynku w ulicy węższej nie może przenosić dwukrotnej szerokości tej węższej ulicy.

e) Budowa domów czteropiątrowych może być również dozwoloną:

1. w ulicach i przy placach, które oznaczy Rada miejska a ich szerokość wynosi przynajmniej 22 metrów;

2. na narożnikach dwóch ulic pod warunkami zawartymi w ustępie d./4;

3. w śródmieściu w ulicach głównych o szerokości nie mniejszej jak 15 metrów, wysokość domu takiego nie może jednak przenosić 20 metrów;

f) dokoła rynku nie wolno budować domów frontowych czteropiętrowych;

g) jeżeli domy są cofnięte od frontu według warunków § 20 wolno podnieść ich wysokość w miarę wysokości odstępu od linii regulacyjnej;

h) Maksymalna wysokość budynku, o ile jej poprzednie ustępy nie określają, nie może przenosić 22 metrów.

Wysokość ta mierzy się od najwyższego punktu chodnika do górnej krawędzi gzymsu głównego.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi robót publicznych.

Wiedeń, dnia 26. lipca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Ritt w. r.

Nr. 112.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. lipca 1909 L. 83.726, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Śniatynie koncesyi do pobierania opłat myta na drogach powiatowych Załucze-Rożnów i Zabłotów-Rożnów.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Śniatynie na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 25. marca 1900 (Dz. u. kr. Nr. 58/XIV.), do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych z Załucza do Rożnowa, a to: myta drogowego na dwóch stacyach i myta mostowego od mostu na rzece Rybnicy w Rożnowie i na drodze powiatowej z Zabłotowa do Rożnowa, a to myta drogowego na jednej stacyi i myta mostowego od mostu na rzece Prucie pod Zabłotowem na drugiej stacyi, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 113.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 29. lipca 1909 L. 87.120, o opustach w podatkach bezpośrednich.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że w myśl artykułów IV. do XI. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 i rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1909 L. 53.068, należą się w roku 1909 następujące opusty w podatkach bezpośrednich;

a) w podatku gruntowym opust w wysokości 15%;

b) w podatkach domowych z wyjątkiem podatku 5% od dochodu z budynków czasowo uwolnionych od podatku domowego opust w wysokości 12·5%.

Ogólna suma powszechnego podatku zarobkowego została zniżona na rok 1909 podobnie, jak za rok poprzedni o 25% i wynosi kwotę — 36,632.889 K 26 h.

Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków wymienionych w § 100 ustęp 1 i 5 powołanej ustawy ma być przypisany i pobierany w roku 1909 tak jak w roku ubiegłym w wysokości 10%.

Opusty pod a) i b) będą obliczone tylko od rządowej należytości podatkowej z wyłączeniem dodatków autonomicznych i zostaną zapisane przez c. k. Urzędy podatkowe w książeczkach podatkowych i nakazach płatniczych na odnośne podatki.

Kiedy zapisanie to będzie mogło nastąpić poda każdy Urząd podatkowy osobnemi obwieszczeniami do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 29. lipca 1909.